

1ª. Act. Treball Infantil

«L'Organització Mundial del Comerç exclou de les seues normes els productes fabricats per mà d'obra reclusa, però ni en diu res sobre el dret a organitzar-se, ni sobre les condicions laborals del treball infantil. La Federació Internacional de Treballadors de Tèxtil, Confecció i Pell calcula que al món treballen 250 milions de xiquets, la meitat dels quals són menors de 14 anys, quasi tots en condicions lamentables. Aquest horror ni té res a veure amb la cultura, ni amb la tradició ni amb els valors asiàtics, sinó amb aconseguir tres xiquets dòcils i indefensos pel preu d'un adult. La Federació afirma que escolaritzar aquests infants treballadors costaria 6000 milions de dòlars, el 2% de la despesa mundial en armes. Els mateixos arguments a favor del treball infantil s'esgrimixen des de fa més d'un segle, primer a Gran Bretanya i a Europa, ara al Pakistan o a Hondures i, en gran mesura, pel mateix tipus de persones. Utilitzar els xiquets és l'única forma de fer que la indústria del país continue sent competitiva; si no treballen per a nosaltres, els xiquets viuran pitjor, es moriran de fam o es veuran abocats a prostituir-se; les seues famílies depenen d'ells. L'última eixida és reivindicar els "drets del xiquets", inclòs el "dret al treball", de forma que l'escola no hauria de ser, en absolut, obligatòria.

Realment, la mà d'obra infantil fa abaixar els salaris i substitueix els adults. A l'Índia, el nombre d'infants treballadors i els dels adults sense treball és més o menys igual. La pràctica perpetua la pobresa. Els xiquets treballadors de hui seran, sinó hi estan morts ja, els adults desocupats del futur i, enviaran els seus fills a treballar en les mateixes sòrdides condicions. Una multitud d'empreses transnacionals estan subcontractant empreses on treballen xiquets. El treball infantil també hi existeix, tot i que a escala molt menor, al Nord, però, almenys la legislació dels països avançats reconeix que les parts contractants no tenen necessàriament la mateixa capacitat de negociació i que la més feble ha de rebre la protecció de la llei. Igual que el xiquet, el treballador no sempre és "lliure" per exercitar els seus drets i, sense l'esmentada protecció, el "dret al treball" podria significar acceptar unes condicions inhumanes per a sobreviure (...) En el règim del comerç internacional, si un país pot oferir els seus productes més barats perquè practica la repressió política, tanca els seus ulls a l'opressió social i viola el seu medi ambient, ni és un problema per a l'ecologista neoliberal ni per a l'Organització Mundial del Comerç.

La OMC suggerix que les queixes es dirigeixen a l'Organització Internacional del Treball; els economistes del corrent dominant diuen: "No utilitzeu el comerç per a abordar problemes humanitaris: deixen que els perdedors emigren o envien-los ajuda tècnica i econòmica multitudinàries". Vaja oportunitat. La realitat actual és que quan un producte arriba al mercat, ha perdut tota memòria d'abusos contra els humans o contra la natura.»

(George S., "Informe Lugano", Barcelona: Icaria, 2001. p. 231-232-233)

Act. Fitxes Treball Textos. Violència

Qüestions:

1. Què és la OMC?
2. Quins arguments s'assenyalen a favor del treball infantil? Quines respostes es poden donar a aquests arguments?
3. El text al·ludix a l'economia neoliberal. Quins factors socials queden omesos als anàlisis que es fan des d'aquest punt de vista? Què és el neoliberalisme?
4. Què és la OIT?
5. En quina mesura el text pot reflectir situacions de violència?